

at højere Toldsatser paa Krydderier ikke er noget, der føles stærkt af den enkelte Hus-holdning, men dog forekommer Krydderier ikke mig at være noget særlig egnet Beskatningsobjekt, det forekommer mig, at de bør føre en mere stille Tilværelse i Samfundslivet og ikke ophøjes til at være særlige Beskatningsobjekter. Derfor har jeg ogsaa foreslaaet, at disse Toldsatser ikke fornyes.

Foruden disse to Hovedgrupper er der undtaget en Vare af en anden Position, nemlig Frugtmos, som jeg mener er en Raavare, og hvis Beskatning efter den tidligere bestaaende Lov staar i nøje Forbindelse med Afgiften paa tørret Frugt; den er derfor ogsaa strøget i det Forslag, jeg herved forelægger.

Med Hensyn til en anden Gruppe Varer har der været ført nogen Diskussion. Det er den Varegruppe, som i den nugældende Toldlov er opført under Nr. 306, syltet Frugt og Have- og Markvækster i hermetisk Tillukning. Det er i Folketinget fra det radikale Partis Side blevet hævdet, at det var uheldigt at opretholde den forøgede Told paa de Varer, der findes i denne Gruppe. Jeg var allerede før min Forelæggelse af Lovforslaget i Folketinget paa det rene med, at der her var et Spørgsmaal, der burde undersøges, og jeg havde undersøgt, om det var muligt at faa denne Gruppe delt paa en Maade, der mere svarede til det Princip, som jeg vilde lægge til Grund ved Forelæggelsen af Lovforslaget, nemlig at de almindelig brugte og billige Varer blev fritaget for Told. Det viste sig imidlertid rent teknisk umuligt at foretage en saadan Deling uden tillige at foretage Ændringer andre Steder i Loven, og ved en nærmere Undersøgelse af Spørgsmaalet blev jeg ogsaa klar over, at det vist ikke var helt gennemdrøftet, hvilke Ting der i Virkeligheden burde udskydes, og hvilke Ting der — under Forudsætning af, at man i øvrigt mente, at Loven burde forlænges under disse Former — burde bibeholdes. Jeg har derfor i Folketinget indtaget det Standpunkt, at man foreløbig burde lade denne Paragraf bestaa i sin hidtidige Form. Resultatet af Forhandlingerne i Folketinget blev imidlertid, at der blev foretaget en Ændring, hvorefter de Toldsatser, der vedrører visse Ting af det, der er opført under Nr. 306, og tillige visse Toldsatser, der staar i organisk Forbindelse med disse Punkter under Nr. 306, skal bortfalde med Udgangen af November Maaned. Dette Forslag stillede jeg selv i Folketinget paa den Foranledning, der

forelaa, idet jeg følte mig tilfreds med den Ordning, at der blev givet Tid til en nærmere Undersøgelse af hele dette Problem. Jeg var nemlig klar over, at en Realitetstolddiskussion om Spørgsmaalet i Øjeblikket ikke vilde føre til noget. Jeg vil gerne tilføje, at jeg tror ikke, at denne Toldsats under Nr. 306 har synderlig Betydning for den almindeligste Vare, som man tænker paa, naar man taler om Grøntkonserves, nemlig Konserves-Ærter. Det viser sig nemlig, at Prisen paa henkogte Ærter ikke har forandret sig efter Indførelsen af denne Told. Prisen paa henkogte Ærter var i Januar 1924 efter Statistiske Efterretninger 90 Ø. pr. Halvkilo, og den var i April Maaned, efter Toldens Indførelse, 92 Ø. pr. Halvkilo. Der er altsaa for saa vidt en Prisstigning af 2 Ø., men jeg tror egentlig ikke, den er en Følge af den stærke Toldforhøjelse, der kom. Det er derfor min Anskuelse, at denne Toldsats vel trænger til en meget nøje Undersøgelse med Hensyn til, hvad den betyder i alle Henseender for Forbrugere af baade den ene og den anden Vare, men at den i hvert Fald ikke for den i den almindelige Handelsstatistik optagne Vare, „henkogte Ærter“, har nogen Indflydelse. Derfor kan det godt være, at den er af en saadan Art, og det mener jeg, at den bør undersøges nærmere, hvorfor jeg selv ved tredje Behandling i Folketinget stillede Ændringsforslag om, at disse Toldsatser skal udløbe paa et noget tidligere Tidspunkt end Lovens øvrige Bestemmelser, idet jeg derved vilde præcisere, at der var særlig Grund til at faa Undersøgelsen paa dette Punkt hurtigt optaget. I øvrigt er Lovforslaget jo fremsat som et foreløbigt Forslag, der ikke giver sig ud for at være gennemgaaet i Princippet af Regeringen, og det vedtages kun som en finansiell Foranstaltning, idet man til Efteraaret ønsker at tage hele Skattespørgsmaalet op til en nøjere Drøftelse, derunder naturligvis ogsaa denne Lov. Jeg haaber, at Undersøgelsen kan fremmes meget hurtigt, og jeg har derfor ikke nærret nogen Betænkelse ved at slaa fast, at paa det Omraade, her er Tale om, bør Undersøgelsen fremmes saa stærkt, at vi ved Udgangen af November Maaned kan være i Stand til at klare os, hvorledes dette Spørgsmaal ligger, saa at Rigsdagen derefter kan tage Beslutning om, hvorledes den vil have dette Punkt affattet.

I Lovforslagets § 2 foreslaas, at Afgiften af Tobak, der dyrkes her i Landet, forhøjes fra 50 Ø. til 1 Kr. pr. kg. Jeg har nemlig ment, at der burde være et vist